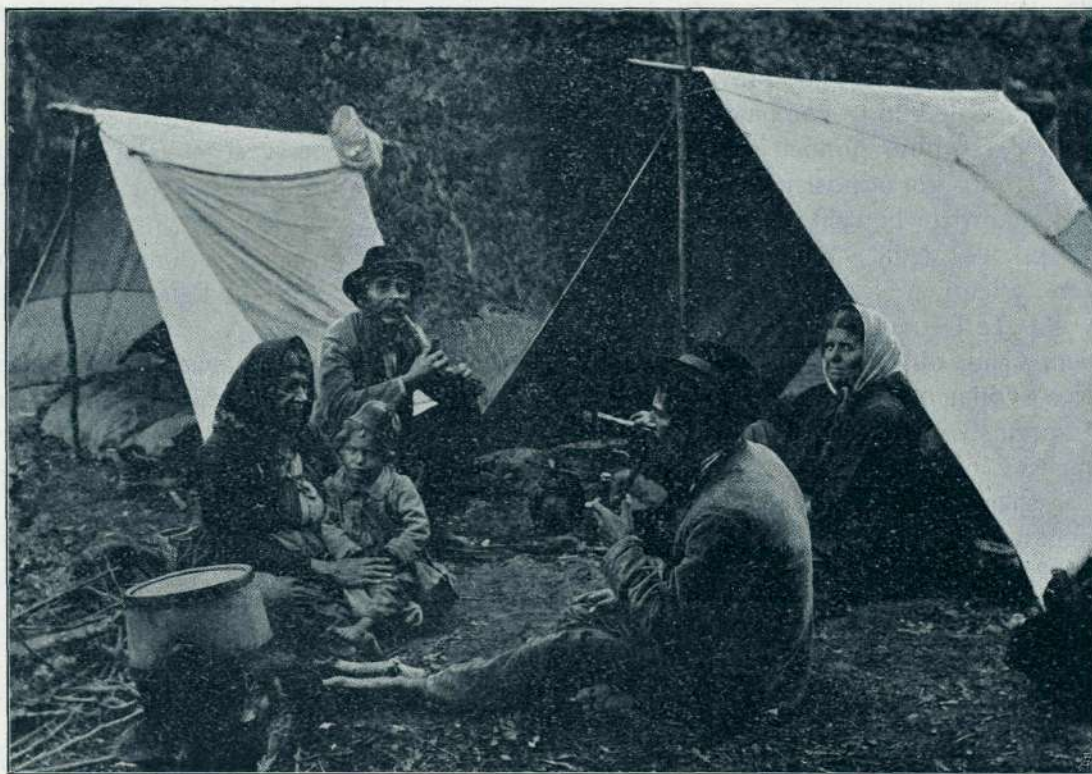

v nadlego; to pa, kar je nehalo bivati, nenkrat zadobi privlačno silo.“

V hipu je postal Chateaubriand poleg Napoleona najslavnejši mož na Francoskem, takó da angleška pisateljica Charlotte Lady Blennerhasset (glej zgoraj!) ni oklevala pisati zgodovino restavracijske dobe v Franciji in romantike takó, da je postavila Chateaubrianda v središče in vse drugo raz-

Chateaubriand je odslej mnogo deloval tudi kot politik in igral važno vlogo kot minister tudi še po zatonu Napoleonove slave. Umrl je dne 4. julija l. 1848. v Parizu. Toda počivati je hotel po smrti domá v svoji ljubljeni Bretanji, ki je ni več videl od l. 1792. Prav blizu njegovega rojstnega mesta Saint-Malo stoji v morju majhen otok, same gole pečine, z imenom Grand-Bé.

CIGANI.

FOTOGF. K. ČEČ.

poredila okrog njega kot središča. Hitro so prenehale tudi gmotne skrbi za našega pisatelja, kajti že maja meseca l. 1803 ga je Napoleon imenoval za tajnika pri francoskem poslaništvu v Rimu. In ko je Chateaubriand dospel na svoje mesto v Rim in bil vzprejet od Pija VII. v avdijenci, mu je le-ta pokazal odprto knjigo na svojem pisalniku; bila je — „Génie du Christianisme!“

Ondi je želel biti zakopan. In to željo so mu prijatelji izpolnili. Preprost kamenit križ ti kaže kraj, kjer počiva veliki sin armoriške zemlje. Vpitje ljudi ne moti njegovega počitka, le valovi Atlantskega morja, ki ga je tako ljubil, mu šepetajo pesem o „večni melanholiji človeškega življenja“.

(Dalje.)

